§ 1209. Γ΄. Ὅτι ἡ ἀπόκλεισις, ἐςὶν ἀντ' ἀποφάσεως. οἷον· ὀλίγοι εἰσὶ χρηςοί. σημαίνει, πολλȣ̀ς εἶναι τȣ̀ς μὴ χρηςȣ̀ς τυγχάνοντας.

§ 1210. Δ΄. Ἡ ἐν τῇ προτάσει ἀπόφασίς τε καὶ κατάφασις ἤρτηται τὰ πολλὰ ἀπὸ τȣ͂ διορισμȣ͂ τȣ͂ κατηγορȣμένȣ. Ἐὰν γὰρ τὸ κατηγορȣ́μενον ᾖ ἀποφατικὸν, ἡ καταφάσκȣσα ἀποφασκȣ́σης εἶδος ἀμπίσχεται. οἷον· ὁ λίθος ȣ̓κ αἰσθάνεται. Ἐὰν γὰρ τὸ αἰσθάνεται κατηγορῆται, ἡ πρότασις ἐςὶν ἀποφάσκȣσα, τȣ͂το γὰρ αὐτῆς ἔςαι τὸ τȣ͂ ὑποκειμένȣ ἀπαγόμενον· ἐὰν δὲ κατηγορῆται τὸ ȣ̓κ αἰσθάνεται. τȣ͂το δ' ἂν ἄλλως εἴποιμεν τὸ ἀναισθητεῖν, ἡ πρότασις καταφήσει. τȣ͂το γὰρ ἐπ' αὐτῆς τὸ κατὰ τȣ͂ ὑποκειμένȣ λεγόμενον.

§ 1211. Ἐν ταῖς τȣ͂ ἐπιχειρήματος προκειμέναις, διακρινομένων τῶν τȣ͂ συμπεράσματος ὅρων (1200), διορίζεται τὸ μέσον· καὶ τότε δὴ περὶ τὸν τῶν κατηγορȣμένων διορισμὸν ȣ̓δεμία ἂν ὑπολειφθείη δυσχέρεια.

§ 1212. Παραδειγ: „Τὸ μὴ αἰσθανόμενον ȣ̓ „νοεῖ.

„Ὁ λίθος ȣ̓κ αἰσθάνεται· ἄρα ὁ λίθος ȣ̓ νοεῖ.

§ 1213. Ἐπὶ τὸ Α΄. τῶν σχημάτων ἀνήκει τόδε τὸ ἐπιχείρημα (1175), ἀποβλητέον δὲ εἶναι δοκεῖ διὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς ἐλάσσονος

ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

(1180)· καὶ δὴ, καὶ διὰ τὰς προκειμένας ἀμφοτέρας δοκεῖν ἀποφατικὰς (1155). πλὴν διοριθέντων τῶν ὅρων, δῆλον, ὅτι μέσον ἐστὶ τὸ **οὐκ αἰσθάνεται**· καὶ τοῦτο ἄρα κατηγορούμενον ὂν τῆς ἐλάσσονος (1175) ἄυτη ἐστὶ καταφατικὴ (1210).

§ 1214. „Μόνη ἡ ἀρετὴ ἐπαινετέα.
„Ἡ θρασύτης οὐκ ἔστιν ἀρετή· ἡ ἄρα θρα-
„σύτης οὐκ ἐπαινετέα.

§ 1215. Αὖθις τὸ σχῆμα Α΄. ἐστὶ, καὶ τὰ ἐπιχείρημα, διὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς ἐλάσσονος ἐκσυρικτέον δοκεῖ (1180). ἀλλὰ γὰρ ἡ μείζων οὐκ ἔστι καταφατικὴ (1207) καὶ οὕτως ἂν εἴη ἐξενεκτέα· **Παρ' ἐκτὸς τῆς ἀρετῆς οὐδὲν ἐστὶν ἐπαινετέον.** τηνικαῦτα γὰρ ἡ ἐλάσσων ἐστὶν, **ἡ θρασύτης ἐκτὸς τῆς ἀρετῆς ἐστί.** καὶ ἔστι καταφατική.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η΄.

Περὶ συλλογισμῶν ὑποθετικῶν τε καὶ διαζευκτικῶν.

§ 1216. Ἑπτὰ, παρὰ τὸν τέλεον συλλογισμὸν, εἴδη ἕτερα φέρονται ἐπιχειρημάτων· καλοῦνται δὲ συλλογισμοὶ ἀτελεῖς· καὶ εἰσίν· ὁ **Ὑποθετικὸς συλλογισμός· ὁ Δια-**

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΤΜΗΜΑ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΑΝ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ
Ε.Υ. Κ.τ.Π ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

ζευκτικὸς, τὸ Ἐνθύμημα, τὸ Δίλημμα, ἡ Ἐπαγωγὴ, τὸ Παράδειγμα, ὁ Σωρείτης· περὶ μὲν ὧν τῶν προτέρων δύο ἐπὶ τȣ͂ παρόντος πραγματεύσομαι κεφαλαίȣ, περὶ δὲ τῶν λοιπῶν ἐν τῷ ἐφεξῆς.

§ 1217. „Συλλογισμὸς ὑποθετικὸς ἐςὶ, „ὅπερ ὑποθετικὴ μὲν ἡ μείζων, ὁλοχερὲς δὲ „τὸ συμπέρασμα περιέχȣσα.

§ 1218. Παραδειγ. „Εἰ Κομφȣτιανοὶ οἱ Σῆρες, ἄπιςοι.

„Εἰσὶ δὲ Κομφȣτιανοί· ἄπιςοι ἄρα.

§ 1219. „Εἰ σωματικὸς ὁ Νȣ͂ς, ἔςι τὶ Νοȣ͂ν „ἐκτεταμένον.

„Οὐκ ἔςι δέ τι Νοȣ͂ν ἐκτεταμένον. ἄρα ὁ Νȣ͂ς „ȣ̓κ ἔςι σωματικός.

§ 1220. Ὁ Κανὼν ὃν τηρεῖν δέον ἐν τοῖσδε τοῖς συλλογισμοῖς, ȣ̔͂τος ἐςί· τεθέντος τȣ͂ ἡγȣμένȣ, τίθεται τὸ ἑπόμενον. ἀναιρεθέντος τȣ͂ ἑπομένȣ, ἀναιρεῖται τὸ ἡγȣ́μενον.

§ 1221. Τὸ τιθέναι ἐπὶ τῶν τοιȣ́των σώζειν ἐςί. Διὸ ἐὰν τὸ ἡγȣ́μενον, ἢ τὸ ἑπόμενον, ἀποφατικὸν ᾖ, ἐν ᾧ τίθεται, ἡ ἀπόφασις σώζεται· ἀναιρεῖται δὲ αὕτη, τȣ͂ ἀποφατικȣ͂ ὅρȣ ἀποφασκομένȣ.

§ 1222. „Εἰ τὶ ἄτομον ἀδιαίρετον, ȣ̓κ ἔςιν ἐκτεταμένον.

Ε.Υ.Δ της Κ.τ.Π
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

„Ἀλλ' ἔςιν ἐκτεταμένον. ἐκ ἄρα ἀδιαίρετον.

Ἡ ἐλάσσον κυρίως ἐςίν. Ἀλλ' ἐκ ἐςὶν ἐκ ἐκτεταμένον.

§ 1223. Φυλακτέον ἐπὶ τῶν τοιέτων ἐπιχειρημάτων, μὴ τἒ ἡγεμένε ἀποφασκομένε, ἀποφάσκοιτο τὸ ἑπόμενον. ἢ τἒ ἑπομένε τιθεμένε, τὸ ἡγέμενον τιθοῖτο.

§ 1224. „Ὁ συλλογισμὸς ὁ Διαζευκτικὸς „ἐςὶν ἐ ἡ μείζων ἐςὶ διαζευκτική. τετέςιν εἰς „δύο, ἢ πλείονα μέλη διαιρεμένη.

§ 1225. Τὸ συμπέρασμα τᾷδε τῷ νόμῳ ὑπάγεται· τῇ ἀποφάσει τῶν μελῶν ἁπάντων, πλὴν ἑνὸς, αὐτὸ τἒτο καταφάσκεται. ἢ τῇ ἑνὸς καταφάσει τὰ λοιπὰ ἀποφάσκεται.

§ 1226. „Παραδειγ. Ἤ τι ἔαρ ἐςὶν, ἢ θέ„ρος, ἢ μετόπωρον, ἢ χειμών.

„Ἀλλ' ἐτ' ἔαρ, ἔτε θέρος, ἔτε μετόπωρον. „χειμὼν ἄρα.

Ἢ „Ἀλλ' ἔςι χειμών· „Οὔτ' ἔαρ ἄρα, ἔτε „θέρος, ἔτε μετόπωρον.

§ 1227. Οὐκ ὀρθῶς χωρεῖ τὸ ἐπιχείρημα τόδε ἐπειδὰν ἡ ἐπὶ τῆς μείζονος διαίρεσις ἐςὶν ἀτελής· ἑνὸς γάρ τινος τῶν μερῶν ἐλλείποντος, τὸ συμπέρασμα ἐδὲν ὑγιεὲς.

Ἡ τἒ λεγομένε ἀλήθεια ἐπὶ τῆς ἐλάσσονος ἀναγκαία μὲν ἐςὶν, ἐπὶ μέν τοι τὸ ἐπιχείρημα ἐδὲν ἀνήκεσα.

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΥΠΕΥΘΥΝΗ ΕΠΙΣΤ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ
Ε.Υ.Δ της Κ.τ.Π
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θʹ.

Περὶ τῶν λοιπῶν ἀτελῶν συλλογισμῶν.

§ 1228. Τὴν τῶν τοιέτων συλλογισμῶν ἐπαρίθμησιν ἀνωτέρω ἀποδεδωκότες ἐσμὲν (1216).

§ 1229. Ἐνθύμημα ἐςὶ **συλλογισμὸς κολωβὸς**. περὶ τέτε ὅρα ἀνωτέρω (706. 707).

§ 1230. Δίλημμα ἐςὶν ἐπιχείρημα ἐν ᾧ, **διαιρεθέντος τῦ ὅλυ εἰς δύο μέρη, τύτων ἑκάτερον ἀποβάλλεται ἵνα κἀκεῖνο ἀποβληθῇ.**

§ 1231. Παράδειγ. „Τὸ περὶ πάντων ἀμ„φισβητεῖν, ἤτοι ἀληθὲς, ἢ ψευδὲς. Εἰ μὲν „ἀληθὲς, περὶ αὐτῦ τέτυ ὐδαμῶς ἀμφισβη„τητέον· εἰ δὲ ψευδὲς, περὶ πάντων ὐκ ἀμ„φισβητητέον.

„Τὸ ἄρα περὶ πάντων ἀμφισβητεῖν ἄτοπον.

§ 1232. Ἵνα τὸ δίλημμα χωρῇ, δέον παρὰ τὰ δύο μέρη τρίτον μὴ εἶναι. Καὶ ἕκαςον δὲ, δί ἰσχυρόντινα λόγον ἀποβάλλεται. τὸ ἐφεξῆς γνωριμώτατον παράδειγμα κατ' ἄμφω χωλαίνει. „Εἰ γαμητέον, ἤτοι καλὴν, ἢ δυσειδῆ Ἀλλ' εἰ „μὲν καλὴν, ἕξεις κοινὴν· εἰ δὲ μὴ, ἕξεις ποινὴν· „ὐκ ἄρα γαμητέον.

§ 1233. Τὸ ἐλλειπὲς Δίλημμα, ἀντιςρέφειν δύναται, ὥσπερ τόδε.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ
Ε.Υ.Δ της Κ.τ.Π ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

„Ἐὰν καλῶς τὰ κοινὰ διοικήσῃς, προσκ-
„ρέσεις τοῖς ἀνθρώποις. Εἰ δὲ κακῶς, τῷ Θεῷ.
„Οὐκ ἄρα τὰ κοινὰ διοικητέον.

Ἐπαναστραφείη ἂν τὸ ἐπιχείρημα ὧδε·
„Εἰ μὲν καλῶς, εὐδοκιμήσεις παρὰ τῷ Θεῷ.
„Εἰ δὲ κακῶς παρὰ τοῖς ἀνθρώποις. Δι-
„οικητέον ἄρα.

§ 1234. Ἐπαγωγὴ ἐςὶν ἐπιχείρημα, ἐν ᾧ περὶ τȣ̃ ὅλȣ συμπεραινέται, τὸ περὶ ἑκάςȣ τῶν μερῶν ἀποδειχθέν. τὸ ȣ̃ν συμπέρασμα ὀρθοῖς χωρεῖν εὔδηλον, εἰ μηδὲν μέρος ἀπολήποιτο. μὴ ὀρθῶς δὲ, κἂν ἕντι καὶ μόνον.

§ 1235. Παράδειγμα ἐςὶν ἐπαγωγὴ ἀτελὴς, ἐν ᾗ δι' ἑνὸς τῶν ἐπὶ μέρȣς, ἐπιφέρεται καθόλȣ.

§ 1236. Πρὸς διασάφησιν, ȣ̓ πρὸς ἀπόδειξιν τὸ ἐπιχείρημα τόδε εὐχρηςήσειε.

§ 1237. Σωρείτης ἐςὶν ἐπιχείρημα ἐκ διαφόρων προτάσεων συνεςηκὸς ȣ̔́τω διατεταγμένων, ὡς τῆς ἡγȣμένης τὸ κατηγορȣ́μενον, ὑποκείμενον γίνεσθαι τῆς ἑπομένης.

Περὶ τȣ́τȣ πρότερον ἤδη διείληπται (727. κξ).

ΤΕΛΟΣ.

Ε.Υ.Δ της Κ.τ.Π
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ.

Σελ.	Στιχ.		
4.	9.	Περιφερείας Γραφ:	Περιφερείας σημεῖα
	25.	τιθεμένων	τιθεμένοις
10.	20.	παρατηρηθείσεται	παρατηρηθήσεται
5.	23.	πραγμάτων	πραγμάτων ὑπαρ-ξιν
11.	11.	συγκαταχθεῖν	συγκαταχθεῖεν
13.	16.	συνεξ ίρει	συνεξαρεῖ.
	17.	πάντα	πάντῃ
15.	1.	παραιτέρω	περαιτέρω
23.	8.	ἐκγαινίζεσθαι	ἐγκαινίζεσθαι
—	13.	ἐπ'	ἐπὶ
25.	23.	ϛήμονες	ϛήμονας
26.	18.	ἕτως	οὕτως
27.	23.	μόνος	μόνον
28.	22.	ἀποκαλέσομαι	ἀποκαλέσομεν.
29.	26.	ἕτοι	οὕτοι
37.	2.	ἀνυπάρξεως	ἀνυπαρξίας
42.	6.	ἑαυτȣ̃	ἑαυτοῖς
43.	24.	ἑαυτόν	ἑαυτῶν
—	26.	ὅ,τι	ὅτι
46.	15.	Τὸν Σπινόζαν δὲ εἰσαγαγὼν, πολλαχόθεν τῶν ἐκείνȣ.	Σπινόζας δὲ εἰσα-γαγεῖν πολλα-χόθεν τῶν αὐ-τȣ̃.
—	18.	ὁ διερμηνεύων	ᾧ διερμηνεύων
47.	7.	ἐνδιδάσκει	ἐκδιδάσκει
—	8.	ταύτης	τοιαύτης,

Ε.Υ.Δ της Κ.τ.Π
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

Παροράματα.

Σελ.	Στιχ.		
47.	17.	διακάμπτον	ἐπικάμπτον
48.	1.	ἴσμεν	ἴσμεν
—	7.	ἀπηλαγμέναι	ἀπηλλαγμέναι
	11.	εἴδους	εἴδους
	24.	διαπονεῖτε	διαπονεῖται
49.	8.	οὐδέτοτε	οὐδέποτε
52.	1.	αἱρεῖ	αἱρῇ
53.	15.	ἀπαλάττειν·	ἀπαλλάττειν
54.	2.	ὅπερ	οὗπερ
55.	30.	τῷ αὐτῷ	τὸ αὐτῷ
57.	14.	ἧς	ἧς
60.	28.	φύσειε	φήσειε
71.	12.	κινῆται	κινεῖται
—	27.	τῇ τοῦ ἀέρος κινήσει ,	τῇ τοῦ ἀέρος ἐμπῇ
72.	5.	ἐπενεργεῖ ἡ κινήσις	ἐπενεργῇ ἡ κίνησις
74.	2.	ἀπ᾽ ἀκριβὲς	ἐπ᾽ ἀκριβὲς
75.	2.	διατελεῖν ἀδιάλειπτον	διατελεῖν φησὶν ἀδιάλειπτον
78.	25.	τω	οὕτω
80.	21.	παραγαγὴν	παραγαγεῖν
81.	3.	ὡς τὴν	ὃ τὴν
—	11.	ὑπάρξεως τυγχάνει	ὑπάρξεως ἐπιτυγχάνει.
—	14.	κἀνείνως	κἀκείνως
—	18.	εἰ ἐκείνων,	οὕτως ἢ ἐκείνως
—	20.	προβάλεσθαι	προβάλεται
—	22.	κομίζεται	πορίζεται
—	29.	ἀνθυπαρξίας	ἀνθυπαρξίας

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΑΝ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ
Ε.Υ.Δ της Κ.τ.Π
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

Παροραματα.

Σελ.	Στιχ.		
82.	2.	καθαπερ περὶ	καθὰ περὶ
—	9.	ἑκάςȣ	ἑκάςȣς
83.	20.	εἰσαγαγεῖν	εἰσαγαγέσθαι
	85.	Κεφ. Θ	Κεφ. ΙΘ
86.	1.	τάξις	τάξεις
87.	26.	πολλαὶ τὰς	πολλοὶ τὰς
88.	4.	ἐμφύτȣς τῶν ἰδεῶν ἥντινες	ἐμφύτȣς ἥντινες
89.	28.	παρεχηκίτα	παρωχηκότα
90.	12.	ἐκάλεσε	ἀπεκάλεσε
91.	24.	συγχωρεῖ	ἐγχωρεῖ
92.	6.	τȣ͂τον	τȣ́τȣ
	19.	καταριθμῆ	καταριθμεῖ
93.	25.	ἔχε	ἔχειν
94.	5.	ἀνατιθέμενοι	ἀνατιθέμενον
97.	23.	συμβαίνοι	συμβαίνει
98.	17.	διαφωνῶν	διὰ φωνῶν
	18.	μεταδιδόναι ταύτας ȣ̉χ οἷοντε,	μεταδιδόναι ȣ̉χ' οἷοντε
105.	17.	περὶ ἧς	περὶ ἣν
	18.	κινήματα διεζητήθη	ζητήματα διεκινήθη.
109.	16.	ἀοριςαίναι	ἀοριςένει.
112.	17.	κατάςασις τις ἐςὶ	καταςάσεις εἰσὶ τινὲς
113.	1.	καθωρόμενον	καθορώμενον
114.	2.	ȣ̉δεμία	ȣ̉δεμιᾷ
—	22.	φύσιν ȣ̉κ ἔχει,	φύσιν ȣ̉κ ἔςιν
115.	5.	διΐςησι	διϊςὰς

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΑΝ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ
Ε.Υ.Δ της Κ.τ.Π
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

Παροράματα

Σελ.	Στιχ.		
116.	5.	βαδίζον	βαδίζων
123.	18.	παρανεχθὲν	παρενεχθὲν
128.	21.	ἂν	ὢν
—	3.	συνιδὼς	συνειδὼς
129.	3.	περὶ μόνου	περὶ οὗ μόνου
—	4.	ἀπάτῃ	ἀπάτη
—	17.	αὐτῆς	αὑτῆς
132.	2.	εἰ τὰς	εἴ τις τὰς
133.	5.	ἐνεργείας	ἐναργείας
—	6.	ὁμονύμως	ὁμωνύμως
137.	13.	διαςεῖλλαι	διαςεῖλαι
—	22.	ἀντιθεωρητέον	ἀναθεωρητέον
142.	13.	ὑγειως ἔχοντος	ὑγειῶς ἐμοὶ ἔχον-τος
148.	23.	ἐν τῶν	ἐκ τῶν
153.	9.	διαφέρειν	διαφέρει
156.	4.	τὰ λέγοντα	τὸν λέγοντα
—	7.	ἐπὶ τοῖς	ἐπὶ γὰρ τοῖς
—	27.	ἑκάςης περι-ςάσεων	ἑκάςης τῶν περι-ςάσεων
161.	3.	διαχωρηςέον	διαχωριςέον
—	21.	ὑποκείμεθαι	ὑποκεῖσθαι
—	23.	οὐδεμίαν . . . ὑπόνοιαν	οὐδεμία . . . ὑπό-νοια
162.	3.	συνεπιπλεγ-μέιων	συνεπιπλεγμένων
—	6.	πολλάκις ἔχα-τον	πολλάκις δὲ ἔχατον
—	24.	ἔπεται	ἕπεται
164.	15.	ὁμοτελῶς	ὁλοτελῶς

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΑΝ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ
Ε.Υ.Δ της Κ.τ.Π
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

Παροράματα.

Σελ.	Στιχ.		
169.	3.	ἀὲ	ἀεὶ
—	22.	ἀλώλοντο	ἀπώλοντο
172.	27.	ἑωρακὸς	ἑωρακὼς
176.	23.	τὸν δὲ	τοῦ δὲ
186.	2.	ἐκράτησαν	ἐκράτησεν
—	3.	φθάσας	φθάσας τις
188.	5.	κατωχυρώ-μενον	κατωχυρωμένων
190.	16.	τῆς κανόσι	τοῖς κανόσι
—	21.	καίνη τις	καινή τις
195.	9.	ἐν τῷ μέρει	ἐν μέρει
196.	10.	περιέχον	περιέχων
197.	3.	ὁ μὴ	ὃ μὴ
198.	15.	ἤ ψευδὲς	ἢ ψευδὴς
200.	25.	γένοιτο	γένηται
205.	12.	τὸ τῆς	τὰ τῆς
206.	12.	ὁ ἀγνωῶν	ὁ ἀγνοῶν
—	12.	οἷοιτε τὴν	οἷοιτε εἰσὶ τὴν
209.	25.	δὴ σπανίως ἀπὸ τῶν	δὴ ἀπὸ τῶν
210.	6.	χορῶν	χωρῶν
211.	8.	ἐπιβλαβὲς τὰ	ἐπιβλαβὲς γὰρ τὰ
—	27.	ἐπάναγκες αὐτᾷ	ἐπάναγκες δὲ αὐτᾷ
212.	15.	ἐν διαφέρουσι	ἐν διαφέρουσι καιροῖς
—	16.	διαφοράν,	διαφορὰν συμβαινουσῶν
213.	9.	θορυβουμένη	θορυβουμένῃ
—	23.	ἀποφηιάμενοι	ἀποφηνάμενοι
215.	1.	ἀλαζονίας	ἀλαζονείας
217.	9.	ἕξω	ἕξει

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ... ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ... ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ
Ε.Υ.Δ της Κ.τ.Π
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

Παροράματα.

Σελ.	Στιχ.		
218.	17.	κρατοῦσι	κρατοῦντες
219.	2.	ἀτελ	ἀτελεῖς
222.	17.	διαφορὰ αὕτη	διαφορὰ αὕτη;
	25.	μαθηματικῆς	μαθηματικοῖς
226.	22.	ἰσχυρώτεροι	ἰσχυρότεροι
227.	14.	προσείχομεν	προσέχοιμεν
	18.	ὅτι τὸ	ὅτι τῷ
228.	12.	ἔλεσθαι	ἑλέσθαι.
	17.	δοκουσαν	δοκοῦσαν
229.	13.	καθ' ὧν	καθ' ἓν
238.	28.	κατατίθεσθαι	συγκατατίθεσθαι
239.	20.	ὃ ταύτας	ὅτι ταύτας
240.	7.	τὸ περὶ	τῷ περὶ
241.	21.	ἐπιμελείσθω	ἀξιούτω.
—	28.	τούτῳ δὲ	οὕτω δὲ
—	29.	τὸ τὴν	τὴν
242.	9.	τάξει	ἐν τάξει
—	21.	ἀληθῆ	ἀληθεῖ
244.	1.	τοιαύτη	τοιοῦτον
—	11.	τὸ πλείοσιν	πλείοσιν
247.	24.	ἂν ἄμεινον	ἄν τις ἄμεινον
255.	16.	ἀμειοῦται	ἀπομειοῦται
256.	17.	Βρηττανίαν	Βρεττανίαν
257.	17.	δυνήσονται	δυνήσωνται
259.	6.	ἐλαστικῆς	ἐλαστικῆς
261.	13.	ὠτός κοίλωμα	ὠτὸς κοιλώματος.
262.	9.	ἀποπειρόμενον	ἀποπειράμενοι
265.	8.	καθ' οὖν	καθ' οὓς
—	19.	ἀμφώτιδας	ἀμφωτίδας

Ε.Υ.Δ της Κ.τ.Π
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

Παροράματα.

Σελ.	Στιχ.		
265.	—	ἑκατέροθεν	ἑκατέρωθεν
268.	6.	οὐρανῶν ὕστε-ρον	οὐρανῶν ἑρμηνεύουσα ὕ-στερον.
270.	13.	ἀπόπειρον	ἀπόπειραν
—	24.	ἐλάχιστοι	ἐλάχισται
269.	17.	διανεξεις	διενέξεις
271.	9.	μνήμη	μνήμῃ
272.	15.	συνεχέστερον	τὰ συνεχέστερον
276.	12.	ζητῶ ἔτι	ζητῶ εἴτι
278.	16.	ἐκεῖσαι	ἐκεῖσε
282.	10.	ἤτα	ἢ τὰ
		Κεφ. ΛΖ	Κεφ. ΛϚ.
284.	2.	οὕτως γαὶρ	οὗτος γαρ
286.	10.	κριπήζονται	κρηπίζονται
288.	4, 10.	μέρει	μέρη
	21.	ὑποτίθεισι	ὑποτιθῆσι
189.	1.	διαιτήσαιμην	διαιτησαίμην
294.		Κεφ. ΚΖ.	Κεφ. ΛΖ
		μεθόδου τοῦ	μεθόδου τῆς τοῦ
295.	17.	δεῖ καὶ	δεῖ δὲ καὶ
	28.	ὕπεστι	εἴπερ ὕπεστι
299.	23.	ἀποσυμβα-λίζειν	ἀποσκυβαλίζειν
302.	15.	κατὰ μέρους	ἐπὶ μέρους
313.	20, 22.	ἄφαισις	ἄφεσις
	25.	ἐπωφελεῖς	οὐκ ἐπωφελεῖς
314.	8.	ἔλασσον ἐστὶ	τῆς ἐλάσσονος ἐστί
322.	2.	ἡ ἐλάσσον	ἢ ἐλάσσων
	16.	ἤτι	ἤτοι
324.	12.	ὑπολήποιτο	ὑπολείποιτο.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΑΝ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ

Ε.Υ.Δ της Κ.τ.Π
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006